684/03

Den 3. november 2003 blev i sag nr. 60.390:

xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Bornholms Brandforsikring
Aktieselskab
Tornegade 8
3700 Rønne

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Bornholms Brandforsikring, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 21/8 1997.

Klageren har ved et fald beskadiget venstre hånds 5. finger.

Skaden er anmeldt den 12/9 1997.

Den 6/2 1998 meddelte selskabet, at man ikke fandt, at ulykken havde medført en méngrad på mindst 5 %.

Dette protesterede klageren mod den 12/2 1998, idet han anførte:

> "… at jeg overhovedet ikke kan bruge min lille finger som før, …
> Jeg kan f.eks. ikke påtage mig hvilket som helst arbejde, da lille fingeren er blevet en gene. – Kan ikke yde den samme styrke ved greb og løft på noget der er rundt, da fingeren simpelthen er blevet for lille, så der forekommer et tryk på fingerspidsen, der føles som et frigørelsesgreb, som får fingeren til at slippe. – Samtidig mister hele hånden styrke i at holde genstanden."

Efter fornyet henvendelse fra klageren blev der indhentet en invalideattest den 31/8 1999, hvori der er anført:

"9. Hvilke klager fremfører tilskadekomne?

Nedsat bevægelighed og føleforstyrrelse samt nedsat kraft 5. finger ve. og dermed nedsat kraft og funktion hånden som helhed."

Selskabet fastholdt i skrivelse af 21/10 1999 den tidligere afgørelse. Der foreligger herefter en skrivelse fra klageren af 5/11 2001, hvori det hedder:

"Jeg har en finger der er stiv i yderste led, lettere krumbøjet og derfor konstant i vejen. Dernæst fryser jeg stort set hele året på fingeren, og der er konstante smerter omkring skadestedet. Selv små stød på fingeren er meget smertefulde."

Herudover har der været telefonsamtale mellem parterne den 17/4 2002.

Sagen er indbragt for nævnet den 23/1 2003

Selskabet fastholder, at méngraden er på mindre end 5 %, og påberåber sig endvidere forældelse under henvisning til, at stationærtidspunktet må antages at være indtrådt i 1997.

Nævnet udtaler:

Det indklagede selskab har vedholdende afvist, at følgerne efter ulykkestilfældet har medført en méngrad på 5 % eller derover. Henset til indholdet af invaliditetsattesten af 8/1 1998 må nævnet lægge til grund, at klagerens krav mod selskabet forfaldt senest i 1998. Kravet er derfor forældet efter forsikringsaftalelovens 2-årige forældelsesfrist den 1/1 2001. Da klageren ikke inden dette tidspunkt har foretaget retslige skridt til at afbryde forældelsen, hvilket f.eks. kunne være foretaget ved indsendelse af klage til ankenævnet - kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand